

Varför blev det som det blev?

Ja, det kan man ju undra. jag bestämde mej för ett tag sedan att skriva ner hur jag upplevt mitt engagemang i VRS under de drygt 6 år som jag varit medlem i föreningen.

Det hela började med att jag gav mig själv en hoj i 40-årspresent. Jag hade varit utan mc under närmare 10 år och nu var längtan för stor.

Jag hittade Bärta på nätet. Driftern hade precis kommit ut på marknaden och det blev kärlek vid första ögonkastet. Efter diverse telekontakter med olika återförsäljare så blev det affär utanför Skövde, utan att jag ens hade suttit på en Drifter, än mindre testat den.

En kylslagen februaridag bar det av mot Skövde med släp efter bilen och sent på natten var hon hemma.... Suck, vad den vintern kändes lång. Men som för många andra, så fick frustrationen användas till att lära sig så mycket som möjligt om hojen genom Internet.

Plötsligt dök VRS hemsida upp och eftersom jag är föreningsmänniska redan från spääd ålder plus att VRS inte hade någon medlemsavgift, så sökte jag medlemskap omgående.

Jag fick medlemsnummer 589 och president Palle hälsade mig välkommen i gänget via mail. Det kändes lite högtidligt även om jag aldrig träffat någon från VRS än.

Jag och Mi tittade på hemsidan och såg att man skulle starta våren med en körning som kallades Lille Mats vårrally och att alla vulcans skulle samlas på McDonald utanför stan innan man körde ner och anmälde sig.

Vi bestämde oss för att köra dit och vi sa till varandra att om det är konstiga typer så tar vi en kopp kaffe och drar vidare...

Nu blev det inte så. Palle kom fram och hälsade på oss genom att ta i hand och titta en i ögonen så att man kände att han menade vad han sa och sedan kom alla andra fram också och presentera sig och sa hej och välkommen. Jag tror att vi var ca 10-12 stycken den dagen. Rallyt var jättetrevligt och saken blev inte sämre av att Mi vann hela rasket och fick en stor buckla plus en ny toaletsits ☺ i förstapris. Jag vann en hink med rengöringsprylar på lotteriet. Enda strulet var att få hem allting eftersom vi inte hade några väskor eller annat, men det löste sig. Men vi konstaterade när vi kommit hem att detta var jättetrevliga människor!!

Den våren och sommaren fick vi båda nya underbara vänner genom VRS och året därpå så frågade Palle om jag ville hjälpa till på något sätt och jag åtog mej att arrangera en träff som fick namnet "Fylerundan" för att vi låg nära Fyledalen utanför Sjöbo. Träffen blev jättetrevlig (tyckte jag i alla fall) och på den vägen är det.

Sedan blev man året efter invald i styrelsen som vicepres under Leif Swahns roder, men efter ett halvår så avsade han sig uppdraget och då stod man där. Läget var lite struligt med underskott i föreningskassan, taskiga relationer med Kawa och lite tryckt stämning lite här och var.

Inför årsmötet 2003 (som på den tiden var på Swedish BikeMeet) sa jag att det krävdes personer i styrelsen med kunskaper i ekonomi, framåtanda och vilja och det visade sig att det blev det verkligen. Jag fick den stora äran att bli president. Grasse som blev utsedd till kassör tog tillsammans med nyblivne vicepres Roffe Palmqvist på sig uppgiften att försöka komma på god fot igen med Kawasaki Sverige och det gick alldeles lysande. En lyckad dialog där framförallt Roffe gjorde en stor insats gjorde att vårt finansiella läge ljusnade något. Ganska täta kontakter mellan styrelsemedlemmarna var det i början och sakta men säkert började kuggarna driva igen.

Sedan kom tanken upp om att ta fram ett sponsormärke och det blev succé ganska omgående. Faktum är att det är sponsormärket som gjorde att föreningen fick en stabil grund att stå på. Sedan har allting rullat på av bara farten. Jag drev tanken om att föreningen borde klara av att ha en egen storträff och Riksträffen kom till. Första året var det ett antal medlemmar som slet något alldeles vidrigt...men resultatet blev ju bra... och Riksträffen är nu tradition.

Mycket har hänt under dessa år. Föreningen har 10-dubblat sin storlek, stora uppslutningar på Riksträff, Gränsö, BikeMeet etc. Vi syns och hörs över hela landet på ett (förhoppningsvis) positivt sätt. Vi har tillsammans lyckats med konsstycket att endast genom internet bli landets aktivaste hoj-förening. Vi är nu drygt 50 funktionärer som lägger ner en hel del ideell tid på denna förening.

Jag har nu varit med och hållt i rodret under nästan 5 år och känner att jag vill varva ner. Jag är inte på något sätt trött på varken VRS eller dess verksamhet, men jag känner att jag börjar tappa den där brinnande känslan som gör att man i princip dagligen har haft föreningen i tankarna på olika sätt. Jag meddelade valberedningen för drygt ett år sedan att det var dags att se sig om efter den som vill ta över min roll. Man skall inte hålla på för länge utan inse när man har gjort sitt. Jag sitter gärna kvar i styrelsen och jag har nog fortfarande en hel del krut i tunnan.

Idag är VRS en stabil förening med en enorm bredd och jag är fullt ärlig när jag säger att jag aldrig har haft så kul i mitt liv som jag har haft under åren inom VRS. Och jag tänker inte sluta med det heller! Nu skall nästa ta över och vem det är, det är valberedningens ansvar att ge förslag på. Jag känner fullständigt förtroende för dom och vet att dom kommer med ett mycket starkt och väl genomtänkt förslag.

Jag har nämnt vissa namn vilket inte innebär att det har funnits fler som har lämnat (och ännu lämnar) tydliga och positiva spår inom VRS. Det finns många, många, framförallt alla RA/DA som är föreningens ansikte utåt och som lägger ner ett oehört arbete, men jag kan inte låta bli att nämna några här nedan:

Roffe Palmqvist, för att du var med och drog upp föreningen med din enorma förmåga att aldrig se problem utan bara lösningar.

”Grasse” Gransell för din kreativitet och förmåga att hålla ihop ekonomin och få våra revisorer nöjda.

Ekis för ditt engagemang i styrelsen och på forumet

Rolf Gustavsson för ditt envisa (i princip dagliga) arbete med att hjälpa alla oss andra att lösa våra tekniska problem med hojarna.

Palle för att du var med och la grundplåten till vad VRS är idag

Hasse Svensson för att du i alla år varit drivkraften bland annat inom klubbshopen

Classe för att du envist kämpar med medlemsregistret trots att folk ibland inte kan läsa enkla instruktioner.

Stefan webmaster, för ditt proffsiga och snabba arbete med vår hemsida (landets bästa hojsida!?).

Göran "Grågosse" för ditt arbete med webben och nu forumet!!!

Sjunne för dina stora kunskaper inom företagsekonomi plus andra myckte bra insikter och förmågor.

Acke för att du alltid ligger på och ifrågasätter och kommer med mycket kloka idéer och funderingar.

Ja herregud, så här kan jag hålla på sida upp och sida ner men jag slutar här. Som sagt det finns en hel drös med flera som är och har varit viktiga för föreningen, så bara för att jag inte har omnämnt dom så innebär det inte att deras arbete är mindre värderat.

Men sist men absolut inte minst så är det alla ni härliga, underbara, öppna, glada männisikor i föreningen som har gjort att man har orkat med allting och det är vi alla tillsammans som har gjort VRS till vad det är idag!

Så på Riksträffen, på lördags eftermiddag, efter årsmöte och kortege, så skall jag feta...lååångt in på natten, förhoppningsvis UPA.

Vid tangenterna

Lasse Lähnn

President